

ԿոՄիտաս

Կարմիր բոց

Կանաչ դաշտի կուրծքը պայթեցավ
Գոգին հրակայ ժայռը ճայթեցավ.
Ճայթեցաւ ու ծառացաւ
Ծառացաւ ու տեղում քարացաւ:

Կապոյտ երկնի ծոցը ծովացաւ,
Կարմիր երկրի բոցը հովացաւ.
Ծովացաւ ու ծաւալեց,
Ծաւալեց ու հողնով թաւալեց.

Բոց-մոց՝ կարմիր երկիր հովանաւով,
Շոց-ծոց կապոյտ երկիր ծովանաւով՝
Ծովանաւով ու դողով ծաւալելով,
Ծաւալելով ու չորս կողմ թաւալելով՝

Հողնը ծառացաւ ու բոցը հանգավ . . . :